

Sygn. akt IV CO 27/07

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 grudnia 2007 r.,
na skutek skargi powoda
o wznowienie postępowania zakończonego
postanowieniem Sądu Najwyższego
z dnia 22 marca 2007 r., sygn. akt [...],
ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w T.
z dnia 17 maja 2006 r., sygn. akt [...],
w sprawie z powództwa J.J.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w T.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Towarzystwa „F.” SA -
poprzednio Korporacji „F.” SA
o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powód J.J. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 17 maja 2006 r. Sąd Najwyższy postanowieniem z 22 marca 2007 r. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 424¹² k.p.c. orzeczenie nie zawierało uzasadnienia na piśmie.

Powód złożył do Sądu Najwyższego skargę o wznowienie postępowania w sprawie [...], żądając uchylenia zaskarżonego postanowienia i przyjęcia do rozpoznania skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Alternatywnie, powód żądał zmiany zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej braku uzasadnienia i sporządzenia uzasadnienia dla odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania. W uzasadnieniu powołano się na opublikowany w Dzienniku Ustaw z 15 czerwca 2007 r. (nr 106, poz. 731) wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 30 maja 2007 r. w sprawie SK 68/06 stwierdzający niezgodność art. 398⁹ § 2 k.p.c. z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji i wskazano art. 401¹ k.p.c., jako podstawę prawną wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Źródłem przepisu art. 401¹ k.p.c. jest art. 190 § 4 Konstytucji postanawiający, że orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach, stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylenia decyzji lub innego rozstrzygnięcia na zasadach i w trybie określonych w przepisach właściwych dla danego postępowania. Sformułowanie to powtarza się w przepisie art. 401¹ k.p.c., w brzmieniu: Można żądać wznowienia postępowania również w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie.

Gdyby Trybunał Konstytucyjny uznał niezgodność z aktem wyższego rzędu przepisu (lub części) normującego wskazane podstawy postanowienia Sądu

Najwyższego lub tryb rozpoznania skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, skarga o wznowienie postępowania byłaby dopuszczalna. We wskazanym orzeczeniu z 30 maja 2007 r. Trybunał orzekł jednak wyłącznie o niezgodności (z przepisami konstytucyjnymi) zdania drugiego art. 398⁹ § 2 k.p.c., zwalniającego Sąd kasacyjny od sporządzania pisemnego uzasadnienia. Brak uzasadnienia na piśmie nie kształtował treści orzeczenia, tzn. przyjęcia skargi lub odmowy, a jedynie pozbawiał strony (uczestników) należytej im - zgodnie ze stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego - informacji o motywach wydanego już rozstrzygnięcia. Trybunał nie wyeliminował z systemu prawnego przepisów określających przesłanki odmowy lub przyjęcia skargi do rozpoznania, ani trybu orzekania, dlatego żądanie wznowienia postępowania nie zostało oparte na ustawowej podstawie, a wniosek skarżącego nie pozostaje w związku z treścią wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniano już (np. postanowienie z 28.X.1999, I UKN 174/99, OSNP 2001/4/133), że sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401-404 KPC nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli już z samego jej uzasadnienia wynika, że podnoszona podstawa nie zachodzi. Taka skarga jako nie oparta na ustawowej podstawie wznowienia podlega odrzuceniu (art. 410 § 1 k.p.c.). Dotyczy to również skargi o wznowienie opartej na podstawie wymienionej w art. 401¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy odrzucił wniesioną skargę o wznowienie postępowania.